

HRİSTİYANIN ÇÖREĞİ DİZ ÜSTÜNDE

Aydınlık Dergisi, 30 Aralık 2007

Yıldırım Koç

Azerbaycan'dan yaşlıca bir sendikacı arkadaşıla Avrupa Birliği'nden alınan fonları konuşuyorduk. Azerbaycan'da kullanılan bir atasözünü söyledi (onlar galiba "babasözü" diyorlar): **Hristiyanın çöreği diz üstünde**. Diğer bir deyişle, hristiyan sana çörek (ekmek) verir, ama seni de önünde diz çöktürür. Anadolu'da bizim "para alan buyruk alır" sözüne benzer bir deyiş.

Geçen hafta içinde bir üniversitenin Atatürkçü Düşünce Topluluğu'nun davetlisi olarak Türkiye işçi sınıfı ve sendikacılık hareketi üzerinde bir konuşma yaptım. Konuşmamda Türkiye'de sendikacılığın genel gelişimini, 1962 yılından itibaren hangi etmenlerin sonucu olarak ABD'nin TÜRK-İŞ'e para vermeye başladığını ve günümüzde AB'nin niçin Türkiye'ye para akıttığını anlatmaya çalıştım. Konuşmamın sona ermesinin ardından dinleyicilerden biri, Avrupa Birliği'nden para alan herkesin Avrupa Birliği'nin güdümüne mi girdiğini ileri sürdüğümü sordu. Ben de ona bir başka soruyla yanıt verdim.

Avrupa'da aile içi ilişkiler genellikle maddi çıkara dayalıdır. Çocuk belirli bir yaşı geçtiğinde evden ayrılır veya evde kalacaksa kendisinden evin ortak giderlerine katkıda bulunması beklenir. Avrupa ülkelerinde yaşayan Türklerin Avrupalılar konusunda anlattıkları ilginç olaylar vardır. Lokantacılık yapan Türkler, karı kocanın lokantalarına gelip, yemek yedikten sonra ayrı ayrı hesap ödediklerini anlatırlar. Birçok Avrupa ülkesinde bir bakkala gitseniz, bakkal satacağı ürünü bir eline alır, diğer elini açar. Parasını kuruşu kuruşuna almadan ürünü size teslim etmez. Bizde bakkalda alışveriş yaparken az bir miktar eksik kalsa ve mahçup olsanız, bakkal, "estağfurullah, ağabey" der; "gelecek sefere verirsiniz" bile demeye tenezzül etmez.

Almanya'daki Türklerin anlattığı bir olay vardır. Bizimkiler Almanya'ya ilk gittiklerinde, işyerinde birlikte çalıştıkları Alman işçilere, doğal bir davranış olarak sigara ikram ettiklerinde, Almanlar kendi aralarında "Aman almayın, mutlaka karşılığında birşey isteyecek" derlermiş. Zamanla bizimkilerin öyle ufak hesapları olmadığını anlayınca, ikinci aşama olarak, "alın için enayilerin sigaralarını" demeye başlamışlar. Üçüncü aşamada insanca ilişkiler ağır basmaya ve onlar da sigara paketini ortaya atmaya başlamışlar.

Avrupalı işçiyi bizim işçimiz biraz adam etmiş; ama Avrupa Birliği'nin çekirdeğini oluşturan emperyalist ülkelerin devletlerini biraz adam etmek mümkün mü? O emperyalist devletler ki, tüm zenginliğini ve ihtişam görünümünü emperyalist sömürüye, yağmaya, talana, zulme dayandırmış. Üç kuruş geleceğini bilmediği yere bir kuruş vermemiş.

Konuşmamın sonunda bana soru soran arkadaşına bunların bir bölümünü anlattıktan sonra ona şu soruyu sordum: Avrupalıların çoğu böyleyken ve Avrupa'nın emperyalist devletleri üç kuruşun hesabını yapıp, nereden ne koparabilirim diye sinekten yağ çıkarırken, niçin ülkemizde bazı kişi ve kuruluşlara para veriyor? Bir çıkarı olmasa verir mi? Yüzyılların sömürgeci İngilteresi, Fransası, Belçikası, Hollandası ve sömürgecilik heveslisi Almanyası ve İtalyası, bir yerden kaz gelmeyecekse kimseye bırakın tavuğu veya pilici, civciv verir mi? Eğer civciv veriyorsa, karşılığında aldığı kaz nedir?

Avrupa Birliği emperyalizminin dağıttığı civcivler karşılığında aldığı kaz, istihbarattır, kamuoyunu yanıltıcı açıklamalardır, demokratik kitle örgütlerinin temsil ettikleri kitleye ve ülkelere olan sorumluluklarını yerine getirmemeleridir. Avrupa Komisyonu'ndan (oluşmakta olan Avrupa Birleşik Devletleri'nin hükümetinden) para alanlar ve tüketim kalıplarını akacak bu yabancı devlet parasına göre yükselterek küçülenler, aldıkları civcivlerin karşılığını mutlaka verirler.

O zaman yapılması gereken açıktır. Soruyu, “Avrupa Birliği’nden para alan herkes AB’nin güdümü altına mı giriyor?” diye sormak yerine, “AB emperyalistleri civciv dağıtıyor sa karşılığında aldığı kazlar nedir ve bu kazları sağlayanlar bunun hesabını kendi vicdanlarına, çocuklarına ve ulusumuza nasıl vereceklerdir?” diye sormak gerekir. Azeriler, yüzyılların deneyiminden hareketler “hristiyanın çöreği diz üstünde” diyorlar. Bu babasözünün günümüzdeki biçimi, “emperyalistin ekmeği diz üstünde” olmalı.